

'De herinnering is het penseel, dat het best de kleur toevoegt aan de echte poëzie'.

'De ware ontdekkingsreis bestaat niet uit het zoeken van nieuwe vergezichten, maar in het krijgen van nieuwe ogen'.

Marcel Proust.

Vrijmoedige gedichten over het leven van alledag. De gedichten gaan over twijfel, verdriet, over momenten van passie en schoonheid, de verwondering, liefde, het samenzijn. Het is een zoektocht het positieve vast te houden in de wetenschap dat het goede overwint. Het leven gaandeweg. Het zijn dagelijkse observaties, uit het hart gegrepen.

Met nederigheid en liefde worden woorden in een gedicht beschreven. Het is een schildering van woorden die uiting geven aan het moment dat hij beschrijft. Het is een samenspel van gedachten in woorden vastgelegd. Er is een stilte tussen de woorden. In die stilte kun je de woorden zien.

Vluchteling	ontwaak	Moederschoot
Aangedaan verdriet	Mijmering	Vandaag
Lente ingeluid	4 mei	Olympische spelen
Mei	Hangmat	Herinnering
Kilometers	Golven	Stamboom
Ochtendstilte	Zonsopgang	Volle maan
In de lucht	Afscheid	Paasweekeinde
Geluk	Klarinettist	Verstomd
Lieve vrede	Wegdromerij	Avondmijmering
Onhandig	Verdriet	Wolkendek
Ergernis	Zondagmiddag	De meeuw
Brak	13 juni	4 mei
Herfstspinsels	Kroonjaar	Nog even
De aanslag	zondagochtend	MH 17
17 07 2016	Motregen	Laatste dag
Zwarte dagen	Troosten	De zee
Ma	Vanochtend	Hier
Zomerse dag	17 juni 2017	frisse duik
Welkom jij	Verveling	Onderwijsactie
Europride 2016	Hoge Veluwe	Strand Mythos
Nachtleven	Vierdaagse	Drama
Voor jou alleen	Experiment	vogelhuisje
Uitmarkt	Stortbui	Overspannenheid
Ouderlijk huis	gedachte	Ziek
Wereldleiders	Wij	Onder de boom
Aardbeving	Bloemenpracht	Bij ma
Moment	Wilskracht	Sulawesi
Herfst	In ruste	Stil gemis
In ouderdom verweven	Vroeger en nu	17 oktober
Wij zijn ook	Witte ochtendstilte	Met voorbedachten rade
Zaanse Schans	Sterrenregen	Vandaag
Ik	Donkere dagen	Leonardo Da Vinci
Vriendschap	Eilandgevoel	Hongersnood
Pasen	Zo moe	Weemoed
1 april	Westerstorm	Ouderdom
De zon	Fotoboek	Avondje uit
Dagelijks	Gesprekje	Slotgedicht

Vluchteling

op de vlucht voor onrust en geweld
verward weg uit het bloedend vaderland
alles achtergelaten
rust is het enige
wat telt

vele tranen, het gruwelijke, het vele bloed is zijn inkt
verbrijzelde herinnering gedrenkt in graven zonder namen
hij één van de verlorenen verlaat de gruwelijkheden naar een horizon vol hoop
zoeken het geluk zijn wereld aan flarden geschoten
stuk

met velen gegaan in een bootje naar het gedroomde beloofde land
drijfnaat, uitgeput op weg naar vrede
veilig bestaan

afscheid ,mededogen
en geluk

al is de wereld meedogenloos hart
de weg bezaaid met doornenweg
al beschimpen zij de havelozen
van de dromen laat hij zich niet
beroven

tussen oorlog en het vreemde wachtend op begrip
wil over terugkeer niet praten geluk laat op zich wachten
speelbal van mistig politiek spel
over aantallen, nummers zonder gevoel
dat was toch niet het gedroomde doel

voor hen die huis en haard verlieten
om van een vreedzaam leven als vóór de tijd
van het verwoeste thuis met een beetje rust weer te genieten

Aangedaan verdriet

meer bombardementen
het is niets anders dan een gewelddadige apotheose
van collectief gesteunde leugens.
leugens die gaan voor het eigen gelijk,
als het enige ware en goede
van de geschiedenis verkeerde lessen geleerd

de hypocrisie, de verkeerde bedoelingen verpakt in retoriek
zonder strategie enkel geschreeuw
andere opties weggehoond, de emotie, geveinsde woede,
de belangen te groot, mijn en dijn maar eerst mijn
het leven van vele onschuldigen minder van belang.

strijdbaarheid en gezamenlijkheid de echte waarden opzij gezet,
schuldigen omarmen, samen zijn we sterk, totdat
er weer iets misgaat

weet hebben van de leugen.
de schreeuwers, de meelopers en de zwakkelingen
de grote woorden waarvan men de impact onderschat
waar is het tegengeluid van een leider die opstaat
en zegt 'nu is het genoeg'

de andere weg, de enige weg de vicieuze cirkel van geweld te doorbreken

wij maken deel uit van een wereld
met teveel leiders die voorschrijven, het foute dicteren
leiders die stellen wat goed is, het eigen gelijk
verblind door macht en verdwaasd door het besef
het antwoord niet te weten, onmachtige keuzes,

de oorzaak vergeten
geen luisterend oor voor de noden
het aangedane verdriet

Lente ingeluid

lente

blauwe scherven in de lucht

de verstilling over

roze bloemkes

helaas

de lucht verdonkert

een zonnestraal

bevestigt

mijn blijde gemoed

de bloeiende

kersenbloesem snuiven

ontwakende lente

ingeluid

zo is het goed

lente

Kilometers

vele wegen, kilometers vretend achter het stuur
rijden we door een land met zo'n prachtige natuur
velden met zonnebloemen wijzen de weg richting de zon
hellingen met druiven, rotspartijen van graniet hard als beton

in die kleine ruimte, achter het glas samen met jou
doet me telkens weer realiseren, dat ik van je hou
iedere dag te weten, in dit mooie Spaanse land
samen met jou languit liggend op het strand
weet mijn liefste mijn, zonder jou zou ik
nooit zo gelukkig
zijn

Mei

mei is in het land
zet je zorgen aan de kant

nu de koude is verdreven
en het zonnetje schijnt
kijk om je heen
al de chagrijnigheid verdwijnt

heerlijk zo'n stralende dag
waarbij niets moet maar alles mag
een dagje slenteren langs de grachten
hebben we lang op moeten wachten

mei is in het land
zet je zorgen aan de kant
met jou aan mijn zij
geniet ik heerlijk
en voel me blij

Ochtendstilte

een nieuwe dag lonkt
een krijsende meeuw, fluitende vogels
nieuwe dag breekt aan
we vertrekken, moeten nu gaan
lucht mooi zachtblauw
ochtendgloren gloort
een laatste blik

het perron
'Utrecht Centraal' nee
met de volgende gaan wij aan de haal
Schiphol is ons doel
start van onze reis
heerlijk wij

weg naar de zon en de zee
een lange reis nog te gaan
voor we met onze voeten
in de branding
staan

In de lucht

uren in de lucht
in het vliegtuig opgesloten
een film, het lezen van mijn boek
even de ogen dicht

vliegen richting
het vroege ochtendlicht
duurt wel lang
diepe zucht

laat los de gedachten
het werk is gedaan
schoenen uit en
sokken aan
met jou
aan mijn zij

genieten van de tijd
die we samen ondergaan
zon, zee strand is het doel
waar we samen heen gaan
wat een heerlijk gevoel

straks genieten van zwoele nachten
het strand, de zee

voel me heerlijk, zo tevree
flarden van gedachten

zie de wuivende palmen
de kokosnoten her en der verspreid even los
komen laten gaan de tijd

de ogen gesloten
ruik de saté heerlijke gerechten
het koele glas bier op het strand om een uur of
vier

zie blauwe luchten mooi geaquarelleerd
wat een schoonheid gevoelde vrijheid
weet dat het nog even duurt
voor we zijn geland
uiteindelijk heerlijk het strand
verlang naar de golven de branding van de zee
spetterend nat op het zand van het gouden,
warme strand
de zwoele, warme zeewind
zand tussen de tenen, groene rijstvelden
de stralende zon

paradijselijk eiland
om de schoonheid zeer bemind
de stralende lach
van blije mensen
het raakt me
wat nog meer
te wensen

Geluk

boodschappen doen met ma
zij traag door de gangen van Albert Hein
ik maar denken 'hoe zal ik zijn
als 86 jarige ooit'

voel emotie bij het idee
zie mijn ma druk in de weer
wat een heerlijk gevoel dit te ervaren
samen met haar
babbeltje hier, babbeltje daar
haar alertheid nog maakt me blij
wandel met haar aan mijn zij

voel zoveel liefde en geluk
dat moment kan niet meer stuk
het leven gaat maar door
deze momenten daar ga ik voor
voel de broosheid van de ouderdom
wandeland met haar arm in mijn zij
lieve ma, wat maak jij mij blij

geniet van je verhalen over de tijd
van lang gelee en van nu
de Zonnehoeve waar je nu geregeld bent
fijn dat je daar mag zijn en
plezier hebt met Michiel
die aardige vent.

Lieve vrede

voor de lieve vrede
moet je gaan
ook als er op je pad
hobbels blijven bestaan
leerde ik van pa en ma
wijze les voor het leven
door mijn ouders doorgegeven

gezamenlijk ma steunen
de tijd die haar nog is gegeven
wil ik voor gaan
zonder last van onbegrip
voortaan

voor de lieve vrede
nu een punt gezet
gestopt het innerlijk gevecht
's-avonds weer opgelucht naar bed

opluchting overheerst
rustig gemoed
weet wat er echt toe doet
de lieve vrede blijft bestaan
voor een ieder waarmee
ik ben begaan
en mij in mijn waarde
ook ziet staan

Onhandigheid

onhandigheid hoort bij het leven
het overkomt ons allemaal
lees daarom dit gedichtje maar even
't is wel grappig en een beetje banaal

jij, weleens tegen een deur aan gelopen
waarvan je dacht dat deze open was
toen je kop enorm gestoten
tegen dat blinkend schone glas?

jij, ook weleens onderuit gegaan
op de roltrap in het station
omdat je dromend stil bleef staan
en de roltrap dit niet kon?

jij, ook wel eens een scheet gelaten
tijdens een gesprek in de kroeg
met het smoesje dat die krukken kraken
en toen maar snel een biertje achter over sloeg?

dit allemaal kan je dus beleven
en niet alles is even leuk en fijn
maar onhandigheid hoort bij het leven
omdat we allemaal maar
doodgewone mensen
zijn!